

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Ligatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](#)

§. II.

Ligatur.

Matt. 22. 13. *Iam pridem tulerat è suo tribunali illam in hominem reum sententiam, Dei Justitia: Ligatu manibus ac pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores. Hæc vincula ut solveret Christus, sinit sibi ligari manus ac pedes. Offert ergo amabilis Jesus vinciendas illas manus, quarum vel una appendit tribus digitis molem terræ. Illi furore rabidi manus benignè oblatas arctè ligant, & tam arctè, ut prius sanguinem eliciant vincula, quam flagella. Sed qui eum ligavit, non fuit tortor, sed Amor. Amor, qui illum novem mensibus in utero Matris religavit. columnæ alligavit; Amor, qui illum inclinavit in praesepio, inclinavit ad columnam: Amor, qui pannis eum involvit, funibus constrictum. O quale spectaculum pro cœlo & terra, videre eum, qui in principio creavit cœlum & terram, in medio terræ ad columnam nudum, & vinclatum, & ad flagella pronum, tanquam omnium quæ commissa sunt, & committentur, scelerum reum!*

Luc. 2. 7. *Apoc. 8. 8* Credo hic, ut scribit in Apocalypsi Joannes, factum fuisse silentium in cœlo quasi mediâ horâ, cum perageretur hæc scena, & omnes novem Angelorum choros ad tantæ rei insolentiam è cœlo descendisse; & oculos convertisse, nunc ad æternum Patrem, exstantes ejus imperium, ut totum genus humanum funditus delerent; nunc ad homines, ut viderent, num quis tam projectæ esset audaciæ, tam effrænis impudentiæ.

dentiæ, qui auderet extendere manum suam in Christum Domini, nunc in ipsum Christum, ut observarent, quid esset factus, per quem facta sunt omnia Sed Iesus, non jam Deus exercituū, sed Deus Pacis, in silentio cordis cogitabat cogitationes pacis. Tunc mens illa magna, in afflictione illâ maximâ, cogitabat de me, & pro salute meâ offerebat Patri sanguinem suum. O quis hæc cogitans, non deficiat præ amore Christus, cui tam immane imminebat supplicium, de me vincitus cogitabat, ut me irato Patri conciliaret, ut me ægrum sanaret, ut me captivum solveret, ut me reum absolveret, ut me perditum redimeret; Tanta illa Majestas cogitabat de abjecto terræ vermiculo; tanta potentia de infirmo; tanta misericordia de misero; tanta sapientia de stulto; tanta bonitas de impio, perduelli, sacrilego. Et tu quid umquam cogitasti, vel egisti in gratiâ Christi qui nihil non egit in gratiam tui? Profectò necesse est, ut sit caula immensi ponderis, ut omnipotens vinciatur quasi reus, puniatur innocens, confundatur Majestas, deformetur gloria, vapulet virtus, flagelletur Deus. Heu me miserum! quod me vertam? ad quem me convertam? Filius Dei me aversatur, Pater æternus mihi dirè minatur, conscientia accusat, peccata sunt plurima, supplicia maxima, dæmones feroce, pœnitentia nulla, mors propinqua, tempus breve, ingratitudine magna, justum judicium, culpæ manifestæ, comminationes severæ; Deus fortis, & potens, ego debilis, & nocens. Si cui lubet cognoscere penitentius gravitatem peccati, non opus est ascendat cœlos, ibique proponat sibi ob unicum delictum solâ cogitatione & voluntate commissum, tot Angelorum myriades cœlo proscriptas; non sibi

Peccati

gravitas

cogni-

scitur ex

Christi

passione

R

obji-

objiciat, ob peccata, cœlorum cataraætas aper-
tas & ruptos fontes abyssi magnæ, totumq; ge-
nus humanum fluctibus haustum; non opus est
cogitet Pentapolim sulphure, & pice, ac igneo
nimbo fumantem, non opus est descendat ad in-
feros, ibique lustrer læva & dira supplicia, qui-
bus reprobi cruciantur: sed si ignoret gravitatem
peccati, ingrediatur Prætorium Pilati spectet ad
columnam Deum nudum, vincitum cæsum. Ex
medicina cognoscet gravitatem morbi, ex pre-
tio intelliget enormitatem debiti, ex immanita-
te pœnæ assequetur atrocitatem culpæ. Nunc er-
gò ne despondeas animos: non enim venit Jesus
perdere, sed salvare animas. O Pater, averte ocu-
los à columna, ne videat hominis crudelitatem;
converte ad Filium hominis, imò tuum, ut intel-
ligant ejus charitatem: dum enim Filius tuus,
frater meus, stat nudus, ut operiat nos nudos;
vinctus, ut solvat nos vinctos; expectans flagel-
la, ut avertat flagella tuæ iracundia: tanta miseri-
cordia, tanta pietas, tanta charitas Redemptoris
Ezech. 18. quid aliud clamant, quam *Nolo mortem impj.*
peccatoris.

§. III.

Flagellatur.

INgredimur arenam non indecoro sanguine
sordidam, in qua sordes eluit omnium pecca-
torum, qui peccatum non fecit, Christus Jesus.
Hoc est mysterium, quod deberet vel auditum,
vel lectum, vel cogitatum non elicere lacrymas,
non exprimere sudorem, sed ex omnibus venis
extorquere sanguinem.

Ade-